DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr 12. Kraków, dnia 15 grudnia 1933 r. Rok I

TREŚĆ:

ODEZWA.

DO WSZYSTKICH FUNKCJONARJUSZÓW SŁUŻBY POCZTOWO-TELEGRAFICZNEJ.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku przesyłam całemu podwładnemu mi Personelowi pocztowo-telegraficznemu i telefonicznemu moje najlepsze życzenia.

PREZES
Inż. Juljan Gostwicki

POCZTA

157

Korespondencja organów Pocztowego Przysposobienia Wojskowego.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 25. listopada 1933 r. Nr. PW. 501/109/33 r. oznajmiło, iż Pan Minister Poczt i Telegrafów zezwolił Zarządowi Głównemu Pocztowego Przysposobienia Wojskowego w Warszawie, Zarządom Okręgowym i Oddziałom Pocztowego Przysposobienia Wojskowego w Polsce na przesyłanie korespondencji za pośrednictwem poczty, we wzajemnym komunikowaniu się, jako służbowej — wolnej od opłaty pocztowej.

Przesyłki takie winny być opatrzone na stronie adresowej nazwą wysyłającego Przysposobienia Wojskowego, odciskiem pieczęci, numerem dziennika czynności lub znakiem akt oraz klauzulą: „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej“ i winny być nadawane w urzędzie pocztowym przy okienku, zapomocą pocztowej książki nadawczej.

Natomiast dla listów zwykłych, wysyłanych przez wyżej wymienione instytucje pod adresem instytucyj państwowych i prywatnych tudzież swych członków oraz osób, nie należących do Pocztowego Przysposobienia Wojskowego, Pan Minister Poczt i Telegrafów przyznał ulgową opłatę w wysokości 10 gr. od każdego zwykłego listu bez względu na wagę, najwyżej jednak do 500 gramów.

Przypadająca ulgowa opłata winna być uiszczona gotówką przy każdorazowem nadawa-

niu tych przesyłek w urzędzie pocztowym zapomocą pocztowej książki nadawczej, prowadzonej przez kalkę, do której ma być wpisana sumarycznie ilość każdorazowo nadawanych przesyłek.

Nadawane przesyłki muszą być zaopatrzone na stronie adresowej napisem lub naddrukiem: „Opłata uiszczona gotówką. Rozporządzenie Min. P. i T. Nr. PW. 501/109/33 r."

Przesyłanie korespondencji na powyższych warunkach może być uskuteczniane aż do odwołania.

Ulga powyższa dotyczy przesyłek, przeznaczonpch dla adresatów, zamieszkałych w kraju, przesyłki zaś przeznaczone zagranicę, podlegają normalnej taryfowej opłacie w obrocie zagranicznym.

Pobraną opłatę pocztową należy zaliczyć w wykazie opłat pocztowych gotówką, z powołaniem się na numer i datę zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Równocześnie traci moc obowiązującą tutejszy okólnik Nr. 151 z 1932 r.

Nr. PP. 12/375 z dnia 2 grudnia 1933 r.

158

Powtórne doręczanie pocztowych przesyłek rejestrowanych oraz doręczanie kwot przekazowych odbiorcom nieznanym.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23. X. 1933 r. Nr. P. W. 706/200 oznajmia się, iż zasadnicze przepisy o postępowaniu przy powtórnem doręczaniu przesyłek rejestrowanych zawarte są w §§ 251 i 252 ord. poczt. (II. P. 3.) i w razie wątpliwości, nasuwających się przy interpretacji postanowień, dotyczących tego samego przedmiotu, a zawartych w innych tomach urzędowego zbioru przepisów służbowych, należy przedewszystkiem stosować przepisy ordynacji pocztowej.

Stosownie do powyższego należy w wypadkach, gdy próba piewszego doręczenia paczki, albo próba ponownego doręczenia innej przesyłki rejestrowanej okaże się bezskuteczną, zawiadomić adresata karteczką, druk Nr. 34, o nadejściu przesyłki. W tych wypadkach odbiorca winien podjąć w urzędzie pocztowym tak dokument oddawczy jakoteż i samą przesyłkę (kwotę przekazową).

Nadmienia się, że na razie nie zarządza się sprostowania postanowień, zawartych w § 70, pkt. 3, (przepisów ruchu do ordynacji pocztowej — część ogólna (II. P. 4.) i w § 32, ust. 2, przepisów służbowych dla doręczycieli (I. A. 8.), mimo to jednak należy aż do czasu ewentualnego odmiennego zarządzenia stosować się do podanego wyżej wyjaśnienia.

Przy doręczaniu kwot przekazowych odbiorcom nieznanym, zamieszkałym w hotelach, pensjonatach, domach zajezdnych i t. p., należy stosownie do postanowień § 111 przepisów służbowych dla doręczycieli (I. A. 8.) przed oddaniem do wypłaty przekazów, opiewających na kwoty ponad 200 zł. sprawdzić w urzędzie nadawczym, czy przekazy te zostały tam rzeczywiście wpłacone i o dokonanem sprawdzeniu umieścić notatkę na przekazie.

Odpowiednie sprostowanie kwoty 100 zł. w § 21, pkt. 6, przepisów rachunkowo - kasowych, część III. (X. R. 3.) na 200 zł. zostanie ogłoszone w najbliższym czasie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Nr. PP 15/72 z dnia 6. grudnia 1933 r.

159

Uiszczanie należytości za przesyłki urzędowe, nadeszłe pod adresem władz i urzędów „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku".

Według postanowień § 2, ust. 2, rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18. z 1933 r., poz. 74.) korespondencję, wysyłaną przez osoby lub instytucje prywatne do władz i urzędów państwowych albo samorządu terytorjalnego lub gospodarczego na urzędowe wezwanie tych władz i urzędów, albo w wykonaniu ustawowego obowiązku, doręcza się zapomocą pocztowych książek odbiorczych, a opłatę za tę korespondencję uiszcza odbierająca władza lub urząd, naklejając odpowiednie znaczki opłaty w książce odbiorczej lub w danym razie na karcie doręczeń.

Zdarzają się jednak wypadki, że niektóre władze i urzędy tak państwowe, jak i samorządowe, odmawiają naklejania znaczków z przesyłki, nadeszłe pod ich adresem, na ich wezwanie lub w wykonaniu przez nadawcę ustawowego obowiązku, motywując swą odmowę bądź brakiem tych znaczków, bądź też brakiem odpowiednich zarządzeń swych władz przełożonych.

Ponieważ obecnie już wszystkie władze i urzędy powinny być zaopatrzone w potrzebną ilość urzędowych znaczków opłaty i odmowa uiszczenia opłaty pocztowej, przez naklejenie odpowiednich znaczków narazić może Zarząd pocztowy na straty, Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 24. listopada 1933 r. Nr. PW. 400/115 zarządziło, iż w razie odmowy uiszczenia opłaty za przesyłki urzędowe nadeszłe pod adresem władz i urzędów „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku", przez naklejanie odpowiedniego znaczka w książce odbiorczej lub na karcie doręczeń, urzędy i agencje pocztowe po ponownem, bezskutecznem usiłowaniu doręczenia tych przesyłek winny je uważać za przesyłki niedoręczalne i jako takie zwracać do miejsca nadania i wydać bezpłatnie nadawcy.

Nr. PP. 12/370 z dnia 7 grudnia 1933 r.

160

Nadawanie i doręczanie pism Państwowego Banku Rolnego i jego oddziałów, jak również i pism towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz banków hipotecznych w postępowaniu egzekucyjnem.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów oznajmiło, iż Państwowy Bank Rolny i jego oddziały oraz Towarzystwa Kredytowe ziemskie i miejskie i Banki Hipoteczne w okręgach sądów apelacyjnych w Toruniu, Poznaniu, Katowicach, Lwowie i Krakowie, mają prawo prowadzić we własnym zakresie egzekucje z nieruchomości przez ich przymusową sprzedaż.

Stosownie do powyższego należy zatem do korespondencji wysyłanej przez wyżej wymienione instytucje, stosować postanowienia o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem, zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 30. września 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 33. z 1933 r., poz. 112).

Pisma instytucyj kredytu długoterminowego mogą być wysyłane bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, bądź też jako polecone przesyłki listowe, za zwrotnem poświadczeniem odbioru i podlegają przy nadaniu taryfowym opłatom pocztowym. Opłata ta składa się:

1) **przy listach zwykłych** z normalnej taryfowej opłaty za list zwykły, zależnie od jego wagi i miejsca przeznaczenia (listy miejscowe lub zamiejscowe) i za zwrotnem poświadczeniem odbioru,

2) **przy listach poleconych, za zwrotnem poświadczeniem odbioru** z normalnej taryfowej opłaty za list zwykły zależnie od wagi i miejsca przeznaczenia (listy miejscowe i zamiejscowe) za polecenie, a nadto za zwrotne poświadczenie odbioru.

Państwowy Bank Rolny i jego Oddziały nie płaci znaczkami swych przesyłek listowych, albowiem jest on uprawniony do nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

Na zewnętrznej stronie przesyłek winny wymienione instytucje ,prócz dokładnego adresu, podać nazwę wysyłającej instytucji i sygnaturę sprawy, nadto umieścić napis: „Polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru", jeżeli pismo wysyłane jest jako list polecony, lub tylko „Za zwrotnem poświadczeniem odbioru" jeżeli pismo wysyłane jest jako list zwykły. Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, należy na jej zewnętrznej stronie umieścić wyrazy: „Termin dnia...".

Wyrazy „sąd" w różnych przypadkach oraz „sądowe", użyte w powołanem wyżej rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości o doręczaniu pism sądowych, należy zastąpić zależnie od przypadku — wyrazem „instytucyj kredytu długoterminowego" lub nazwą wysyłającej instytucji.

Nr. PP. 12/396 z dnia 12. grudnia 1933 r.

161

Kontrola urzędowych przesyłek pocztowych.

Warszawa, dnia 15. listopada 1933 r.

MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Wydział 8.
Nr. PW. 400/113.
Kontrola urzędowych przesyłek pocztowych.

Z uwagi na powtarzające się w dalszym ciągu wypadki nadużycia urzędowych przesyłek listowych dla celów prywatnych przez pracowników władz i urzędów (organów) państwowych i samorządowych i na wynikające z tego powodu poważne straty Zarządu pocztowego, Ministerstwo Poczt i Telegrafów, powołując się na okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr. 53, z dnia 20. lipca 1931 r., L. 9141/I-Og. do wszystkich Panów Ministrów, prosi o wydanie polecenia kierownikom podległych władz i urzędów, aby:

1) osobiście lub przez wyznaczone w tym celu organa kontrolowali sporadycznie, czy wysyłane i nadchodzące urzędowe przesyłki listowe nie są nadużywane dla celów prywatnych,

2) w wypadkach nasuwającego się władzom i urzędom (organom) pocztowym podejrzenia o nadużycie urzędowych przesyłek listowych dla celów prywatnych, otwierali, na wniosek władz i urzędów (organów) pocztowych, podejrzane urzędowe przesyłki listowe i badali, czy nie zachodzi nadużycie oraz, by tym organom pocztowym udzielali pisemnych zaświadczeń o wyniku badania.

Podając do wiadomości pismo skierowane przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów do wszystkich Ministerstw i władz centralnych, poleca się Urzędom i Agencjom pocztowym, by dla zapobieżenia nadużywania urzędowych przesyłek listowych dla celów prywatnych przeprowadzały przynajmniej raz w miesiącu wyrywkowe badanie wysyłanych i nadeszłych do doręczania urzędowych przesyłek listowych.

Badanie to należy przeprowadzać zgodnie z przepisem, zawartym w § 45 ordynacji pocztowej (II. P. 3.) w porozumieniu z kierownikami miejscowych władz i urzędów.

W razie ujawnienia nadużyć należy o tem przedstawić Dyrekcji Poczt i Telegrafów wyczerpujące sprawozdanie wraz z dowodami rzeczowemi.

Nr. PP. 12/348 z dnia 12. grudnia 1933 r.

162

Urzędowe przesyłki listowe.

Zdarzają się wypadki, że niektóre władze i urzędy, uprawnione do uiszczania opłaty pocztowej za urzędowe przesyłki listowe zapomocą specjalnych znaczków opłaty, na wysyłanych przesyłkach listowych albo wogóle żadnych nie umieszczają napisów, albo też umieszczają napisy, nieodpowiadające charakterowi przesyłki i niezgodne

z przepisami, zawartemi w §§ 5 i 7 rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18, poz. 74) i w §§ 4, 11 ust. 4 i § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30. września 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23, poz. 112). W szczególności na urzędowych przesyłkach listowych są np. umieszczane następujące nieprawidłowe napisy: „Sprawa urzędowa — opłata pocztowa ryczałtowana“ lub „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej“ itp.

Stwierdzono równie, że przesyłka listowa, wysłana pod adresem lekarza powiatowego z doniesieniem o chorobie zakaźnej opatrzona była napisem: „Opłata pocztowa ryczałtowana — Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 16. z 11. V. 1925 r.“ — mimo, że dotyczące przepisy o ryczałtowaniu opłat za urzędowe przesyłki listowe zostały już dawno uchylone i w myśl art. 24, pkt. 1a (ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie) Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20 z 1933 r., poz. 84) doniesienia o chorobach zakaźnych są wolne od opłat pocztowych.

Zdarzają się również wypadki, że urzędowemi znaczkami są opłacane przesyłki listowe, wysyłane do adresatów, zamieszkałych poza granicami Państwa Polskiego (n. p. w Szwajcarji), a to wbrew wyraźnym postanowieniom w § 12 rozporządzenia z dnia 22. lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18, poz. 74.).

Ponieważ przyjmowanie tego rodzaju przesyłek listowych przez urzędy pocztowe — i to nawet przesyłek poleconych — dowodzi nieznajomości obowiązujących przepisów u dotyczących pracowników pocztowych lub niedbałego wykonywania przez nich obowiązków służbowych, poleca się Panom Naczelnikom Urzędów przyswoić sobie dokładnie wyżej cytowane rozporządzenia i pouczyć personel zajęty przyjmowaniem przesyłek urzędowych, aby się tego rodzaju rażące usterki więcej nie powtarzały.

Równocześnie wyjaśnia się, iż korespondencja nadawana przez władze i urzędy państwowe, samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania, oraz przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“ (§ 2. litera a) rozp. Min. Poczt. i Tel. Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. VII. 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r.) ma być zaopatrzona odciskiem pieczęci, wysyłającej władzy, wzgl. urzędu adresem, numerem nadanego pisma, oraz napisem „Zwykła“ lub „Zwykła za zwrotnem poświadczeniem odbioru“ lub też „polecona“ lub „Polecona za zwrotnem poświadczeniem odbioru“ (**§ 5 ustęp pierwszy wyżej cytowanego rozporządzenia**).

Zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez instytucje i osoby (firmy) w wykonaniu ustawowego obowiązku lub na wezwanie władz i urzędów tak państwowych jak samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania mają zawierać na stronie zewnętrznej **nazwisko (firmę)** nadawcy, jego adres, oraz napis **„Na wezwanie urzędowe“ lub „Wykonaniu ustawowego obowiązku“ (§ 2, litera b.)** oraz **§ 5, ustęp** drugi wyżej cytowanego rozporządzenia). Do tej kategorji **listów zwykłych** „Na wezwanie urzędowe“ lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku“ należą zwykłe przesyłki listowe nadane przez **Zarządy Szkół powszechnych**. Zarządom Szkół Powszechnuych **nie przysługuje** prawo nadawania przesyłek listowych, opatrzonych urzędowemi znaczkami pocztowemi. Jeżeli Zarządy Szkół Powszechnych życzą sobie nadawać przesyłki listowe, jako polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru, to muszą uiścić należytość za polecenie wzgl. zwrotne poświadczenie odbioru, znaczkami pocztowemi według obowiązującej taryfy pocztowej.

Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem, przeznaczone dla stron, ich pełnomocników, świadków, biegłych i tłumaczów, mogą być przez sądy nadawane i przez pocztę doręczane na całym obszarze Państwa, bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Na zewnętrznej stronie przesyłki ma być podana nazwa wysyłającego sądu, sygnatura sprawy, a nadto u dołu napis: „Polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru“, jeżeli pismo wysyłane jest jako list polecony, lub też tylko „Za zwrotnem poświadczeniem odbioru“, jeżeli pismo wysyłane jest jako list zwykły oraz napis: „Sprawa cywilna — karna — opłata pocztowa kredytowana“. Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, ma być na jej zewnętrznej stronie umieszczona klauzula „Termin dnia...“ (§ 4, rozp. Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o doręczanu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z 1933 r. poz. 112).

O ile sąd wyłączy zastępcze doręczenie pisma to na kopercie ma być umieszczona pieczątka: „Doręczenie zastępcze wyłączone“ (§ 11, ustęp 44 wyżej cytowanego rozporządzenia).

Zamiejscowe pisma komorników wysyłane na polecenie sądów winny być na stronie adresowej koperty zaopatrzone w napis: „Na wezwanie sądu — opłata pocztowa kredytowana“ (§ 17, wyżej cytowanego rozporządzenia), niezależnie od napisów przewidzianych w § 4.

Nr. PP. 12/373 z dnia 2. grudnia 1933 r.

163

Nadawanie paczek tytoniowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dna 25. listopada br. Nr. PW. 114/12 wyjaśniło, iż paczki tytoniowe za opłatą, określoną w § 8, rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2. maja 1933 r. o paczkach tytoniowych (Dr. Urz. M. P. i T. Nr. 12, poz. 51), mają prawo nadawać tylko te koncesjonowane przedsiębiorstwa hurtowej i detalicznej sprzedaży, które są wymienione

w przepisach wykonawczych do § 6 powołanego wyżej rozporządzenia.

Fabryki Wyrobów Tytoniowych, jakoteż Zakłady Sprzedaży wyrobów tytoniowych tego prawa nie posiadają i winny za nadane paczki z wyrobmi tytoniowemi opłacać normalne stawki taryfowe, wymienione w rozdziale V, poz. 1 taryfy paczkowej. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 14, z roku 1933, poz. 62).

Nr. PP 30/40 z dnia 6. grudnia 1933 r.

TELEGRAF.

164

Telegramy listowe.

Przypomina się urzędom i agencjom poczt.-telegraf. postanowienia przepisów, zawartych w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 6/33, str. 116, p. 2, oraz taryfy telegraficznej Nr. 14/33, str. 226, poz. 6, wedle których na oznaczenie telegramów listowych w obrocie krajowym, należy używać znaku konwencjonalnego „ELT".

Nr. TE 2271/33 z dnia 2 grudnia 1933 r.

ADMINISTRACJA.

165

Podniesienie sprawności funkcjonowania państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

W ustawicznem dążeniu do podniesienia sprawności funkcjonowania państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" do zwiększenia ruchu pocztowo-telegraficznego, a tem samem dochodowości przedsiębiorstwa zmuszony jestem zwrócić uwagę na właściwe ustosunkowanie się pracowników przedsiębiorstwa do korzystającej z jego usług publiczności

Sprawa ta, mimo kilkakrotnych zarządzeń ze strony Ministerstwa, nie stoi jeszcze na odpowiednim poziomie, wymaga zatem ponownego jej poruszenia.

Zagadnienie właściwego ustosunkowania się pracowników do osób korzystających z usług przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" jak najszybszego i najdokładniejszego zaspakajania ich potrzeb, ma dla przedsiębiorstwa pierwszorzędne znaczenie, zwarzywszy, iż byt jego nie opiera się na podatkach lecz podobnie jak w przedsiębiorstwach prywatnych uzależniony jest od dochodów własnych, do powiększenia których należy jak najusilniej dążyć.

Dążenie to musi znaleźć wyraz — między innemi — w dbałości o stały wzrost frekwencji publiczności przez właściwe jej obsłużenie i zachęcanie do korzystania w jak najszerszym zakresie z usług poczty.

Sprawa ta wysuwa się na pierwszy plan w działach służby, mającej bezpośredni kontakt z publicznością, a mianowicie :

1) w służbie nadawczej,
2) w służbie oddawczej i doręczeniowej,
3) przy obsłudze telefonów.

Przyjmowanie i doręczanie w służbie pocztowo - telegraficznej, obsługa central telefonicznych są temi działami, w których następuje zetknięcie się publiczności z instytucją pocztowo-telegraficzną i od odebranych wówczas wrażeń i dokonanych spostrzeżeń zależy właściwa ocena przez szerokie sfery społeczeństwa korzyści i wygód, jakie oddaje i może oddawać obywatelom instytucja pocztowo - telefoniczna.

Podstawowemi warunkami, którym powinni odpowiadać pracownicy, zatrudnieni w wymienionych działach służby są:

a) Takt i uprzejmość. Konieczność posiadania tych warunków przez wszystkch pracownków przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" jest oczywista. W przedsiębiorstwie nie może być miejsca dla pracownika, który wzamian za pobierane wynagrodzenie naraża pracodawcę, przez niewłaściwe odnoszenie się do publiczności na straty materjalne i wyrządza tak jemu, jak i samym pracownikom krzywdę moralną.

Zalety te powinny cechować pracownika w każdej sytuacji i wobec każdego, a więc niezależnie od wieku, pochodzenia, stanowiska i t. d. interesenta. W wypadkach jakichkolwiek nieporozumień pracownik powinien nadto zachować bezwzględny spokój, dążąc w sposób jak najgrzeczniejszy i najbardziej rzeczowy, do zlikwidowania zajścia, choćby ono wynikło z wyłącznej winy interesanta. Postępowanie takie niewątpliwie zostanie właściwie ocenione przez publiczność, co znajdzie swój wyraz w odpowiedniem odnoszeniu się jej w przyszłości do przedsiębiorstwa. W podobny sposób powinni postępować pracownicy, zatrudnieni przy obsłudze central telefonicznych, pamiętając, że publiczność, domagająca się połączenia jest z natury rzeczy zdenerwowana, co jednakże nie upoważnia personelu do analogicznego zachowania się.

b) Wyczerpujące i chętne udzielanie interesentom wyjaśnień, nawet w sprawach, które według podziału czynności nie należą do kompetencji danego pracownika, a są mu znane. Przy stosowaniu się do powyższego uniknie się biurokratycznego odsyłania interesantów od okienka do okienka i wpłynie na zaoszczędzenie interesentowi drogiego w stosunkach handlowych czasu.

c) Szybkie i dokładne załatwienie interesanta. Ma ono doniosłe znaczenie, tak dla publiczności, jak i przedsiębiorstwa. Zależy ono w znacznej mierze od równomiernego podziału pracy i dlatego każdy z przełożonych powinien osobiście czuwać, by poszczególne działy, wykazujące wzmożony ruch w określonych godzinach, były zasilane pracownikami z innych działów. W tym celu obowiązkiem naczelników urzędów, zwłaszcza wyższych klas jest w dniach lub godzinach zwiększonego ruchu osobiste zainteresowanie się sprawami obsługi interesantów, śledzenie napięcia ruchu, utrzymanie bezpośredniego kontaktu z publicznością, a na podstawie uzyskanego w tej drodze materjału, przeprowadzenie właściwego rozdziału pracy w służbie okienkowej.

Nie mniejszą rolę odgrywają tu ogólne kwalifikacje personelu, dokładna znajomość zasad organizacji, zalety osobiste, jak szybkość orjentacji, szybkość i dokładność wykonania i t. d., dlatego też należy dobór personelu dla obsług publiczności powinien być jedną z pierwszych trosk przełożonych.

Pośpiech w obsłudze publiczności ma zwłaszcza duże znaczenie w dziale służby telefonicznej, gdzie żądający połączenia z reguły się śpieszą, przypisując dużą wagę do natychmiastowego otrzymania połączenia. Wynikają z tego specjalne obowiązki dla personelu obsługującego ten dział, a mianowicie: zachowanie się przy pracy, wzorowej ciszy w celu nieprzeszkadzania sobie, skoncentrowania uwagi na otrzymywane sygnały i niezwłoczne reagowanie na nie,, wyraźne i głośne udzielanie odpowiedzi i dokładne łączenie. Specjalnie telefonistka powinna zwrócić uwagę na zapamiętanie zlecenia interesanta i unikać domagania się kilkakrotnych powtarzań, tak zazwyczaj denerwujących publiczność.

Również i w pocztowej służbie okienkowej należy unikać wszystkiego, co mogłoby wywołać niezadowolenie i zdenerwowanie klijenteli. Tego rodzaju objawy dają się coraz częściej zauważyć u interesentów w chwilach wyczekiwania przez nich przy okienkach nadawczych i oddawczych — zwłaszcza kasowych — na ukończenie przez personal okienkowy czynności wyłącznie wewnętrznomanipulacyjnych, nie stojących w bezpośrednim związku z obsługą interesantów, jak obrachunek z doręczycielami listowymi wzgl. pieniężnymi, sumowanie arkuszy przyjęć przekazowych i wykazów dziennych wpłat i wypłat P. K. O. i t. p. Z uwagi na szybkość w obsłudze publiczności czynności wewnętrzno manipulacyjne winny być bezwarunkowo wykonywane po ukończeniu godzin urzędowych dla służby zewnętrznej wzgl. w czasie nieobecności intesantów przy okienku.

d) Propagowanie przez pracowników mniej znanych działów służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej oraz tych udogodnień, o których szersza publiczność bądź zupełnie, bądź niedokładnie jest poinformowana. Stosowanie się do powyższego niewątpliwie wzmoże obroty przedsiębiorstwa, które równocześnie pozyska wdzięczność zainteresowanych za uświadomienie ich o tych, czy innych udogodnieniach. — Tak prowadzona propaganda może mieć miejsce w każdym rodzaju służby, a więc w działach pocztowych, gdy np. chodzi o paczki żywnościowe, druki bezadresowe, druki dla wszystkich, w działach telegraficznych, przy telegramach gratulacyjnych, listowych, w służbie telefonicznej przy rozmowach w godzinach słabego ruchu i t. d. Inicjatywa pracownika w tej dziedzinie niewątpliwie mu się opłaci, bądź to w forme bezpośredniej, jak uzyskanie prowizji, bądź pośrednio przez powiększenie dochodów przedsiębiorstwa, a temsamem i położenia zatrudnionych w niem pracowników.

Podane wyżej wymagania, które będą stanowiły sprawdzian przydatności pracownika do służby, nie mają wyczerpującego charakteru, jako zależne w dużej mierze również od warunków lokalnych i dlatego rzeczą przełożonych jest rozwijanie ich i pogłębianie w duchu jak najkorzystniejszym dla przedsiębiorstwa.

Pozatem na przełożonych ciążą specjalne obowiązki, a mianowicie:

1) Zwracania uwagi przy szkoleniu personelu na okoliczność, czy odpowiada on powyższym warunkom i dawania odpowiedniego wyrazu swym opinjom we wnioskach do władzy służbowlej,

2) stałego obserwowania pracowników dla ustalenia, czy odpowiadają oni ty mwarunkom, czy starają się o nawiązanie kontaktu publiczności z przedsiębiorstwem,

3) specjalnego wyróżnienia personelu, który odpowiada tym zaletom, a wreszcie

4) dawania podwładnym przykładu, przez ścisłe przestrzeganie wymienionych wskazań.

Byt naszego przedsiębiorstwa uzależniony jest od jego dochodowości, a tem samem od należytej obsługi klientów, od zaspakajania ich potrzeb, nie należy zatem liczyć na zastrzeżone przedsiębiorstwu prawo wyłączności, na jego nanopolistyczny charakter, lecz własną pracą i wysiłkiem dążyć do zwiększenia dochodów przedsiębiorstwa, troszcząc się o wzrost liczby osób korzystających z jego usług.

Podając powyższe do wiadomości, polecam wszystkim pracownikom tutejszego okręgu dokładne przyswojenie sobie i przestrzeganie przytoczonych tu zasad, co niewątpliwie wpłynie korzystnie na poprawę stosunków w tej dziedzinie, wzmoże zaufanie klijenteli do naszego przedsiębiorstwa, a tem samem zwiększy jego obroty i dochodowość.

Nr. AO 73/1 z dnia 20. listopada 1933 r.

166

Wnoszenie podań funkcjonarjuszów pocztowych do Urzędów Wojewódzkich.

Stwierdzono, że funkcjonarjusze pocztowi przedkładają nadal podania w sprawie świadczeń pieniężnych, wynikających z rozporządzenia o państwowej pomocy lekarskiej, bezpośrednio do Urzędów Wojewódzkich z pominięciem drogi służbowej, aczkolwiek w powyższej sprawie wydała już Dy-

rekcja zarządzenie z dnia 4. VIII. b. r. Nr. AP. 78 Dziennik Zarządzeń Dyrekcji P. i T. Nr. 9 ex 1933, poz. 120.

W związku z powyższem poleca się Urzędom poinformować podwładny personel, że wszelkie podania o zwrot kosztów leczenia, przedkładane bezpośrednio do Urzędów Wojewódzkich, z ominięciem drogi służbowej, będą przez te Urzędy bez rozpatrzenia przesyłane Dyrekcji, celem zaopinjowania, co z natury rzeczy spowoduje zwłokę w załatwieniu sprawy.

Równocześnie zauważa się, że w wypadku stwierdzenia takiego pominięcia drogi służbowej Dyrekcja pociągnie winnego pracownka do odpowiedzialności służbowej.

Nr. AP. 78 z dnia 18. grudnia 1933 r.

OBWIESZCZENIA.

167

„Biuletyn Gazowy".

Zarząd Główny L. O. P. P. w Warszawie, pragnąc zainteresować społeczeństwo zagadnieniem obrony przeciwlotniczo - gazowej, jako koniecznością, wynikającą z niesłychanie szybkiego rozwoju chemji środków bojowych wydaje miesięcznik p. t.: „Biuletyn Gazowy", poświęcony wyłącznie tym sprawom.

„Biuletyn Gazowy" w artykułach swych podaje najnowsze wiadomości z zakresu organizacji i techniki w dziedzinie O. P. L. Gaz. w kraju i zagranicą, omawia wszelkie związane z tem wydawnictwa krajowe i obce oraz informuje szczegółowo o rozwoju środków biernej obrony indywidualnej i zbiorowej.

Ze względu na pomoc i usługi, jakie przy organizowaniu obrony przeciwlotniczo - gazowej może oddać „Buletyn Gazowy", wskazuje się na konieczność zainteresowania tem wydawnictwem również personelu poczt.-telegr., a szczególnie zachęca się do stałego prenumerowania wspomnianego miesięcznika przez Oddziały P. P. W., dla uzupełnienia materjału, służącego do szkolenia członków w zakresie O. P. L. Gazł

Prenumerata kwartalna miesięcznika wynosi 1.— zł.

Zgłoszenia przyjmuje Zarząd Główny L. O. P. w Warszawie, ul. Wierzbowa 9. (Konto czekowe P. K. O. Nr. 8.500.).

Nr. BW 2197/42-10 z dnia 25. listopada 1933 roku.

168

Ruch służbowy.

Przeniesienia:

Kwaśniewski Bolesław, kierownik urzędu V kl. Koziegłowy w VIII st. sł. na stanowisko naczelnika Up. IV kl. Myszków z dotychczasowym stopniem służbowym.

(L. AP 835/16 z dnia 5. X. 1933 r.).

Worek Władysław, naczelnik Up. IV kl. Sędziszów k. Ropczyc do Up. Jasło z powierzeniem mu kierownictwa tegoż urzędu.

(L. AP 835/19 z dnia 27. IX. 1933 r.).

Nodzyński Karol, st. asystent w IX. st. sł. w Up. Sosnowiec 1 do Up. Kraków 2.

(L. AP. 41 z dnia 2. XI. 1933 r.).

Leśniak Zygmunt, asystent w X st. sł. w Up. Jędrzejów do Up. Oświęcim 2.

(L. AP 41 z dnia 19. X. 1933 r.).

Kowalska Janina, asystent w XI st. sł. w Up. Jordanów do Up. Sosnowiec 1.

L. AP 41 z dnia 30. IX. 1933 r.).

Kulak Franciszek, asystent w XI. st. sł. w Up. Chęciny 1 do Up. Jędrzejów.

(L. AP 41 z dnia 4. X. 1933 r.).

Małota Bolesław, asystent w XI st. sł. w Up. Pińczów do Up. Miechów Miasto.

(L. AP 41 z dnia 25. IX. 1933 r.).

Pantofliński Czesław, mł. technik w XI st. sł. w Urzędzie Telefoniczno - Telegraficznym Kraków, do Urzędu Teletechnicznego Częstochowa.

(L. AP 41 z dnia 4. X. 1933 r.).

Piegdoń Józef, asysten w XI. st. sł. w Up. Sosnowiec 1 do Up. Jordanów.

(L. AP 41 z dnia 7. XI. 1933 r.).

Sikorska Kazimiera, asystent w XI st. sł. w Up. w Gorlicach do Urzędu Telefoniczno - Telegraficznego Kraków.

(L. AP. 41 z dnia 7. XI. 1933 r.).

Przeniesienie w stan spoczynku:

Iwasiuk Mikołap, st. kontroler w VII st. sł. w Up. Kraków 1 z dniem 30. XI. 1933 r.

(L. AP 91/97 z dnia 13. X. 1933 r.).

Kukliński Jan, st. kontroler w VII st. sł. w Up. Kraków 2 z dniem 30 listopada 1933 r.

(L. AP 91/100 z dnia 14. X. 1933 r.).

Juryś Jan, kontroler w VIII st. sł. w Up. Jasło z dniem 30. listopada 1933 r.

(L. AP 91/101 z dnia 14. X. 1933 r.).

Miedziejewski Bolesław, kontroler w VIII st. sł. w Up. Częstochowa 1 z końcem listopada 1933 roku.

(L. AP 91/99 z dnia 13. X. 1933 r.).

Nowak Franciszek, kontroler w VIII. st. sł. w Up. Sosnowiec 1 z dniem 17 października 1933 r.

(L. AP 91/105 z dnia 28. X. 1933 r.).

Unieważnienie przeniesienia:

Micalski Feliks, naczelnik Up. IV kl. w Krzepicach do Częstochowy 1.

(L. AP 41 z dnia 26. X. 1933 r.).

Zmarli:

Kobiński Jan, st. asystent w IX st. sł. w Up. Sosnowiec 1, zmarł dnia 17. XI. 1933 r.

Ciesielski Wincenty, st. pocztyljon w XIII gr. up. w Up. Kraków 2, zmarł dnia 12. IX. 1933 r.

Sprostowanie.

W zarządzeniu p. t.: „Prowadzenie wykazów rentowności" poz. 150 str. 76.

1) w ust. 1 zamiast „od 1. listopada 1933 r." wstawić „od 1 stycznia 1934 r".

2) skreślić koniec ust. 8 od słowa „uzyskanej", dalej skreślić ust. 9 i 10 do słów „czerwonym atramentem", a w miejsce to wstawić: „o ile jest przychód wyższy, — wstawia się do kolumny „nadwyżka" o ile zaś rozchód wyższy, różnicę wstawia się do kolumny „niedobór" z tem, że kwota w kolumnie „niedobór" winna być wpisana atramentem czerwonym.

3) skreślić ust. przedostatni.

Na str. 79, poz. „163" należy poprawić na poz. „153".

Nr. AO 71 z dnia 28. listopada 1933 r.

Zagubienie legitymacji.

Bartosik Jan, st. pocztyljon z urzędu pocztowego Nr. 2 w Krakowie. zgłosił zgubę degitymacji kolejowej Nr. 940, wystawioną przez Dyrekkcję Poczt i Telegrafów w Krakowie dnia 10. grudnia 1931 r.

Legitymującego się powyższym dokumentem służbowym należy oddać Władzy bezpieczeństwa, zaś legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Nr. SP. 6/8/33 z dnia 3. sierpnia 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

kwartalna 1 zł. 20 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr. tabelaryczne 20 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.

Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie. **Cena 20 gr.**